

РЕШЕНИЕ

№ 23715

гр. София, 15.11.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 56 състав,
в публично заседание на 23.10.2024 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Мария Ситнилска

при участието на секретаря Теменужка Стоименова, като разгледа дело номер **3930** по описа за **2024** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по чл. 145 и сл. от Административно-процесуалния кодекс /АПК/ във връзка с чл. 215 от Закона за устройство на територията /ЗУТ/.

Образувано е по жалбата на Столична община против т. 1 и т. 2 от заповед № ДК-02-С-3/22.03.2024 г. на началника на РДНСК С., с която на основание чл. 225, ал. 1 във връзка с чл. 225, ал. 2, т. 2 от ЗУТ е наредено премахването на незаконен строеж „Уличен канал Ф200 по [улица]от СКО за УПИ IX, кв. 9, м. „НПЗ Хладилника - В.“ /в близост о.т.112/ до [улица]и от [улица]по алея между кв. 9 и кв. 10 до заустване в бетонен уличен канал за смесени отпадни води d=400 мм., ситуиран в северна посока на [улица]между О.Т. 33з и О.Т.71а, м. „НПЗ Хладилника - В.“, район „Л.“, Столична община“, преминаващ през ПИ с идентификатор 68134.903.3372, ПИ с идентификатор 68134.903.2617, ПИ с идентификатор 68134.903.3387 , ПИ с идентификатор 68134.903.3385 и ПИ с идентификатор 68134.903.2619“. Наведени са доводи за незаконосъобразност на оспорената заповед, поради нарушаване на изискванията за форма и съдържание на акта и неправилно прилагане на материалния закон. Конкретно се посочва, че в разпоредителната част на заповедта Столична община не е определена изрично като неин адресат. Единствено в мотивната част на заповедта Столична община е квалифицирана като възложител, но това е сторено на база стеснително и неправилно тълкуване на закона, при несъобразяване с фактичката ситуация, вида на субекта и заинтересованите трети лица. Като неправилно се изтъква автоматичното приравняване на понятието „възложител“ със собственик. Оспорва се

констатацията, че строежът е изпълнен в общински имот. Като спорно се посочва твърдението, че изпълнителят на строежа е неизвестен, доколкото по делото е безспорно, че строежът служи за хранване на сградите в УПИ IX (ПИ с идентификатор 68134.903.3312) и УПИ X (68134.903.3371), кв. 9, м. „НПЗ Хладилника - В.“. В жалбата се съдържа изрично волеизявление, че оспорващия не обжалва т. 1 от заповедта по отношение на констатацията, че е налице незаконен строеж, който следва да бъде премахнат. Претендира се отмяна на оспорената заповед в частта и по т. 2 и т. 3 по отношение на Столична община.

В съдебно заседание така депозираната жалба се поддържа от юрк. С.. Подробни съображения за незаконосъобразност на заповедта на началника на РЗНСК С. в оспорената ѝ част са изложени и в депозираните по делото писмени бележки.

Ответната страна - Началника на РДНСК С., чрез процесуалния си представител изразява становище за неоснователност на жалбата по съображения, подробно изложени в съпроводителното писмо и в депозираните по делото подробни писмени бележки. Моли съда да постанови решение, с което да отхвърли жалбата. Претендира юрисконсултско възнаграждение.

Настоящият съдебен състав, след като се запозна с доказателствата по делото, прецени доводите на страните и съобрази законосъобразността на оспорения административен акт, намира жалбата за ДОПУСТИМА, като подадена от надлежна страна, адресат на индивидуалния административен акт в законоустановения срок по чл. 215, ал. 4 от ЗУТ.

Разгледана по същество жалбата е НЕОСНОВАТЕЛНА по следните съображения:

При извършена проверка от служители на РДНСК С. на 21.02.2024 г. е установен строеж, който представлява уличен канал Ф 200, с дължина около 190 м., изпълнен по [улица]от СКО за УПИ IX, кв. 9, м. „НПЗ Хладилника - В.“ /в близост О.Т.112/ до [улица]и от [улица]по алея между кв. 9 и кв. 10 до заустване в бетонен уличен канал за смесени отпадни води d=400 мм., ситуиран в северна посока на [улица]между О.Т. 33з и О.Т.71а, м. „НПЗ Хладилника - В.“, район „Л.“, Столична община. Върху трасето на канала е поставена асфалтова настилка в участък от около 25 м. Останалата част от трасето е без асфалтова настилка. Строежът е завършен напълно и се ползва за отводняване на сградите, построени в УПИ IX (ПИ с идентификатор 68134.903.3312) и УПИ X (68134.903.3371), кв. 9, м. „НПЗ Хладилника - В.“. Строежът е квалифициран като Трета категория по смисъла на чл. 6, ал. 2, т. 8 от Наредба № 1/30.07.2003 г. за номенклатурата на видовете строежи и съгласно чл. 137, ал. 1, т. 3, б. „б“ от ЗУТ.

Установено е, че каналът преминава през ПИ с идентификатор 68134.903.3372, ПИ с идентификатор 68134.903.2617, ПИ с идентификатор 68134.903.3387, ПИ с идентификатор 68134.903.3385 и ПИ с идентификатор 68134.903.2619. Собствеността на визираните имоти е както следва:

ПИ с идентификатор 68134.903.3372 / [улица]/ - НТП - за друг вид застрояване - общинска публична собственост, съгласно договор за дарение № СОА20-ДГ67-688/2020 г. на Столична община;

ПИ с идентификатор 68134.903.2617 - НТП - за второстепенна улица - публична общинска собственост;

ПИ с идентификатор 68134.903.3387 - НТП - за административна сграда, комплекс - собственост на „СТРАТЕЛ“ООД, съгласно нотариален акт №49, том XVIII, рег. № 4991, дело № 4360/15.03.1999 г.;

ПИ с идентификатор 68134.903.3385 - НТП - за административна сграда, комплекс - собственост на „СТРАТЕЛ“ООД, съгласно нотариален акт №10, том XIX, рег. № 5624, дело №4167/12.03.2001 г.;

ПИ с идентификатор 68134.903.2619 - НТП - за второстепенна улица -публична общинска собственост.

Резултатите от проверката са обективирани в Констативен акт №С23-1322-2/21.02.2024 г. Въз основа установеното в хода на проверката, като възложител на строежа е посочена Столична община. Констатирано е, че за строежа не са представени строителни книжа и документи.

Констативният протокол е съобщен на кмета на Столична община с нарочно писмо изх. № С23-1322-00-223 от 22.02.2024 г., получено на същата дата (разписка стр. 31 по делото).

Видно от Констативен протокол № С23-1322-2 от 05.03.2024 г. в законоустановения срок не са постъпили писмени възражения.

Въз основа на така установените факти и проведената административна процедура, началникът на РДНСК С. е издал оспорената заповед, с която е разпоредил премахването на „Уличен канал ф 200 по [улица]от СКО за УПИ IX, кв. 9, м. „НПЗ Хладилника - В.“ /в близост о.т.112/ до [улица]и от [улица]по алея между кв. 9 и кв. 10 до заустване в бетонен уличен канал за смесени отпадни води d=400 мм., ситуиран в северна посока на [улица]между О.Т. 33_з и О.Т.71_а, м. „НПЗ Хладилника – В.“, район „Л.“, Столична община, преминаващ през ПИ с идентификатор 68134.903.3372, ПИ с идентификатор 68134.903.2617, ПИ с идентификатор 68134.903.3387 , ПИ с идентификатор 68134.903.3385 и ПИ с идентификатор 68134.903.2619“, квалифициран като незаконен строеж по смисъла на чл. 225, ал. 2, т. 2 от ЗУТ, извършен в нарушение на чл. 137, ал. 3 и чл. 148, ал. 1 от ЗУТ. В оспорената заповед е извършена преценка за търпимост на строежа, като е установено, че с оглед годината на извършването му - 2023 г., спрямо него не са приложими разпоредбите на § 127, ал. 1 от ПРЗ на ЗИД ЗУТ, както и § 16, ал. 1 от ПР на ЗУТ. Като възложител на строежа е посочена Столична община предвид факта, че общината е собственик на терена /имота/, през който преминава строежа - улици (публична общинска собственост). Изрично е посочено, че не са представени данни за изпълнителя на строежа.

В хода на съдебното производство от пълномощника на оспорващия са депозиран писмени доказателства, видно от които по повод депозирано от „Амстрой КО“ООД заявление за изграждане на инфраструктурни обекти -уличен водопровод и канал, които ще хранят собствения му поземлен имот с идентификатор 68134.903.3312, с писмо изх. № СОА20-ГД26-975/05.03.2020 г. на директора на дирекция „Общинска собственост“ е изразено становище, че наличието на имоти - частна собственост, през които ще преминат трасетата на уличния водопровод и канал е пречка за удовлетворяване на молбата за сключване на договор за поръчка.

Оспорената заповед е издадена от компетентен административен орган -началника на РДНСК С., в съответствие с делегираните му със заповед № РД-13-299/27.09.2023 г. на началника на ДНСК (т. 10) правомощия да издава заповеди по чл. 225, ал. 1 от ЗУТ за премахване на незаконни строежи по смисъла на чл. 225, ал. 2 от ЗУТ от първа до трета категория включително, както и предвид категорията на строежа (III категория). Същата е издадена и в предписаната от закона форма със съдържание отговарящо на законоизискуемото се по чл. 59, ал. 2 от АПК. Неоснователни са доводите на оспорващия за нарушаване на изискванията за форма и съдържание на акта,

изразяващо се липсата на изрично посочване в разпоредителната част на Столична община като адресат на разпореденото правно действие. Съдържанието на един акт следва да се тълкува в неговата цялост. В мотивите на оспорената заповед ясно и изрично е посочено, че възложител на строежа е Столична община, в качеството ѝ на собственик имотите, през които преминава трасето на незаконния строеж и предвид непредставянето на доказателства за извършителя на строежа.

При постановяването на оспорения административен акт не са допуснати съществени нарушения на административно производствените правила, установени в чл. 225, ал. 3 от ЗУТ, които да мотивират неговата отмяна. Видно от приложения по делото констативен акт № С23-1322-2/21.02.2024 г., в съответствие с изискването на чл. 225, ал. 2 от ЗУТ, е извършена нарочна проверка от длъжностни лица на ДНСК, в резултат, на която е издаден и констативния акт, който е връчен на възложителя на строежа с нарочно съобщение, като му е предоставена възможност да упражни правото си на възражение. Административният орган се е позовал изрично на констативния акт в оспорената заповед, с което констатациите по него са приобщени като фактически мотиви на заповедта.

Неоснователни са доводите на оспорващия за допуснато нарушение на чл. 225, ал. 3, изр. второ от ЗУТ, изразяващо се в невръчване на Констативния акт. По делото е приложено известие за доставяне ЕВ 030 594 957 ВG, видно от което констативен акт № С23-1322-2/21.02.2024 г. е изпратен на кмета на Столична община с писмо изх. № С23-1322-00223, като съобщението е получено на 22.04.2024 г. В законоустановения срок от Столична община не е депозирано писмено възражение по констатациите в акта (констативен протокол № С23-1322-2/05.03.2024 г.) Така установеното, дава основание да се приеме, че процедурата по връчване на констативния акт не е опорочена, като административният орган е извършил всички дължими се действия по закон. Бездействието на заинтересованата страна, която не се е възползвала от изрично предоставената ѝ възможност в законоустановения срок да депозира писмено становище по констативния акт и да приложи доказателства, не може да бъде вменено във вина на администрацията и да има за последица отмяна на оспорената заповед.

Настоящият съдебен състав намира също така, че оспорената заповед е постановена и в съответствие с приложимите материалноправни разпоредби.

По делото не е спорно, че обектът - предмет на административното производство има характера на строеж по смисъла на § 5, т. 38 от ПЗР на ЗУТ Строежи, по смисъла на § 5, т. 38 от ДР на ЗУТ във връзка с чл. 225, ал. 1 от ЗУТ, са надземни, полуподземни, подземни и подводни сгради, постройки, пристройки, надстройки, укрепителни, възстановителни работи, консервация, реставрация и адаптация на недвижими културни ценности, огради, мрежи и съоръжения на техническата инфраструктура, благоустройствени и спортни съоръжения, както и техните основни ремонти, реконструкции и преустройства със и без промяна на предназначението. Доколкото изграденото на място съставлява „уличен канал“, то има характера на строеж и изграждането му изисква наличието на предварително одобрени строителни книжа.

Съгласно разпоредбата на чл. 148, ал. 1 от ЗУТ строежи могат да се извършват само ако са разрешени съгласно този закон, а в съответствие с чл. 142, ал. 1 от ЗУТ основание за издаване на разрешението за строеж са съгласуваните и одобрени инвестиционни проекти, т. е. законосъобразното изграждане на процесния строеж е било обусловено от издаване на разрешение за строеж.

За да е налице незаконен строеж по смисъла на чл. 225, ал. 2, т. 2 от ЗУТ е необходимо

строежът да е извършен без одобрени инвестиционни проекти и/или без разрешение за строеж. В настоящия случай, констатацията за липсата на изискуемите се по закон строителни книжа не се опроверга в настоящото съдебно производство.

С оглед доводите на оспорващата страна и очертания в жалбата предмет и обхват на оспорване, спорно по делото е дали Столична община е възложител на строежа, а от там и адресат на разпоредените с оспорената заповед правни последици.

Съобразно нормата на чл. 64, ал. 1 от ЗУТ водоснабдителните и канализационните мрежи и съоръжения (в случая „уличен канал“) са елемент на техническата инфраструктура. Проводите и съоръженията на техническата инфраструктура се изграждат, поддържат и ремонтират от и за сметка на държавата, общините или съответните експлоатационни дружества, освен ако в специален закон е предвидено друго (чл. 64, ал. 3 от ЗУТ)

От своя страна нормата на чл. 19, ал. 1, т. 4, б. „а“ и б. „б“ от Закона за водите определя като публична общинска собственост съоръженията и системите за водоснабдяване на потребителите на територията на една община, както и съоръженията и системите за отвеждане на отпадъчни води, които обслужват потребителите на територията на една община.

Визираните норми налагат извод, че незаконния строеж, чието премахване е разпоредено с оспорената заповед е публична общинска собственост в конкретния случай на Столична община.

Процесният незаконен строеж - уличен канал е разположен имоти с идентификатори 68134.903.3372 / [улица]/ - НТП - за друг вид застрояване и ПИ с идентификатор 68134.903.2617 - НТП - за второстепенна улица, които са публична общинска собственост.

Нормата на чл. 161, ал. 1 от ЗУТ определя като възложител собственикът на имота, лицето, на което е учредено право на строеж в чужд имот, и лицето, което има право да строи в чужд имот по силата на закон.

"Адресати на заповедта" по смисъла на § 3, ал. 1 от ДР на Наредба № 13/23.07.2001 г. за принудително изпълнение на заповеди за премахване на незаконни строежи или части от тях от органите на ДНСК - ДВ бр. 69/2001 г., са физически или юридически лица, които могат да бъдат собственикът на терена, лице с ограничено вещно право на строеж или извършителят на незаконния строеж, спрямо които се създава задължение за премахването му. Компетентният административен орган разполага с оперативна самостоятелност да определи на кого от посочената категория лица да възложи задължението по премахване на констатиран незаконен строеж. (В този смисъл е решение № 11934/21.12.2022 г. по адм. д. № 7431/2022 г. ВАС, решение № 4759 от 04.05.2023 г. по адм. д. № 7239/2022 г. на ВАС и др.). При това положение адресат на заповед за премахване на незаконен строеж може да бъде както неговият извършител, така и неговият собственик и/или възложител, а така също и лицата, носители на вещни права върху имота, в който е изграден строежа. Органът разполага с право на избор дали да посочи като адресат на заповедта извършителя на строежа и/или неговия собственик, когато двете лица се различават.

Оспореният акт съответства и на целта на закона - да не се допускат незаконните строежи. Констатираното незаконно строителство подлежи премахване, поради което не може да се говори за нарушение на принципа за съразмерност, както е посочено в жалбата. Обратното би довело до допускането на незаконни строежи, което е в противоречие със законна.

С оглед така установените факти, необорени от оспорващия и при липсата на валидно издадени строителни книжа е налице безспорно установен незаконен строеж по смисъла на чл. 225, ал. 2, т. 2 от ЗУТ, подлежащ на премахване по реда на чл. 225 от ЗУТ, на каквото правно основание е издадена оспорената заповед.

Липсата на отменителните основания по чл. 146 от АПК спрямо оспорената заповед налагат отхвърляне на жалбата.

При този изход на делото и на основание чл. 143, ал. 4 от АПК, оспорващият следва да бъде осъден да заплати на ответника направените по делото разноски, представляващи юрисконсултско възнаграждение в размер, определен по правилата на чл. 78, ал. 8 от ГПК във връзка с чл. 37 от Закона за правната помощ.

Предвид изложените съображения и на основание чл. 172, ал. 2 от АПК, Административен съд София-град, Второ отделение, 56-ти състав,

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на Столична община против т. 1 и т. 2 от заповед № ДК-02-С-3/22.03.2024 г. на началника на РДНСК С..

ОСЪЖДА Столична община да заплати на РДНСК С. разноски по делото в размер на 100 (сто) лева.

Решението може да бъде обжалвано пред Върховния административен съд, Тричленен състав в 14-дневен срок от съобщаването му на страните.

СЪДИЯ: